

РЕШЕНИЕ

№ 3880

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1694** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от процесуалния представител юрк. Д. срещу решение от 09.01.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1 състав по нахд № 17137/2012 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-494 от 09.08.2012 г., издадено от заместник председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора са наложени десет имуществени санкции, в размер на 500 лв. всяка, на основание чл. 40, ал. 5, т. 1, б. „а“ от ЗПЗФИ за нарушение на чл. 16, ал. 1, изр. 1, пр. 2 от ЗПЗФИ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното съдебно решение в нарушение на закона - отменително основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответната страна – Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния представител юрк. Г., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е приел за установено, че при извършена в изпълнение на заповед № 231/10.11.11г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, проверка на 18.04.2012 г. служител на КФН установил, че са налице сключени на 5 януари 2012 г. сделки с акции на [фирма] от Застрахователно дружество [фирма], с номера, както следва: 20120105000158248, 20120105000158251, 20120105000158249, 20120105000158250, 20120105000158252, 20120105000158253, 20120105000158254, 20120105000158255, 20120105000158256. Установено било, че по сделка № 20120105000158256, сключена на 05.01.12 г., за покупка на 790 броя акции от капитала на [фирма] е надвишен прагът от 5000 лева, а именно - 5730.53 лева. Проверяващият експерт констатирал, че дружеството е уведомило КФН на 03.04.2012 г. и не е спазило 5-дневния срок за уведомяване. След извършване на справка в Търговския регистър било констатирано, че към момента на сключване на сделките Д. Д. бил член на Надзорния съвет на [фирма] и паралелно с това бил представител и прокурист в Застрахователно дружество [фирма]. Поради това проверяващият експерт от КФН приел, че към момента на сключване на посочените сделки Застрахователно дружество [фирма] е лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в емитент по смисъла на § 1, т. 6, б. „в“, във връзка с т. 5, б. „а“ от ДР на ЗПЗФИ, а именно юридическо лице, в което ръководни функции изпълнява лице, което също така е и член на Надзорния съвет на публичното дружество [фирма]. Поради това, [фирма] било длъжно да уведоми КФН за всяка от следните сключени за негова сметка сделки с акции на [фирма], сключени на 17. 01.12 г.: № 20120117000381019, 20120117000384112, 20120117000418052, 20120117000432615, 20120117000432626, 20120117000432627, 20120117000432628, 20120117000435319, 20120117000435320, 20120117000435321. На 03.04.2012 г. в КФН постъпило уведомление по чл. 16, ал. 1 от Закона за пазарни злоупотреби с финансови инструменти от ЗД [фирма], с което дружеството представило изискуемата информация за сключените сделки. При така установената фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че касаторът е извършил нарушение на чл. 16, ал. 1, изр. 1, пр. 2 от ЗПЗФИ и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 40, ал. 5, т. 1, б. „а“ от ЗПЗФИ.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Обжалваното съдебно решение е постановено в съответствие с материалния закон.

По съществуването на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 16, ал. 1, изр. 1, пр. 2 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПЗФИ), който предвижда задължение за лицата, които изпълняват ръководни функции в емитент, и лицата, тясно свързани с тях, да уведомяват писмено комисията за сключените за тяхна сметка сделки с акции, издадени от емитента, които са допуснати до търговия на регулиран пазар с дериватни или други финансови инструменти, свързани с тези акции, в срок 5 работни дни от сключването на сделката. Съгласно чл. 16, ал. 3 от ЗПЗФИ задължението за уведомяване не се прилага, когато общата сума на сделките, сключени от лице, което изпълнява ръководни функции в емитента и в лицата, тясно свързани с него, не превишава 5000 лв. в рамките на една календарна година. Стойността на сделката е пазарната стойност на финансовите инструменти към деня на сключване на сделката, а при сделките с деривативни инструменти - пазарната стойност на базовия актив. По делото е безспорно установено, че [фирма] има качеството на лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в емитент по смисъла на § 1, т. 6, б. „в“, във връзка с т. 5, б. „а“ от ДР на ЗПЗФИ, а именно юридическо лице, в което ръководни функции изпълнява лице, което също така е и член на Надзорния съвет на публичното дружество [фирма]. Не се спори между страните, че със сключване на сделка № 20120105000158256 на 05.01.12 г., за покупка на 790 броя акции от капитала на [фирма], е преминал прагът от 5 000 лв., предвиден в чл. 16, ал. 3 от ЗПЗФИ. Поради това, считано от този момент касаторът на основание чл. 16, ал. 1 от ЗПЗФИ е следвало да уведоми КФН за сключените на 17.01.2012 г. сделки с акции на [фирма] в срок до 24.01.2012 г. От доказателствата събрани от районния съд се установява по несъмнен начин, че в посочения срок касаторът не е изпълнил задължението си по чл. 16, ал. 1 от ЗПЗФИ.

Възраженията в касационната жалба са неоснователни. Обстоятелството, че касаторът е уведомил КФН за сключените сделки с писмо от 03.04.2012 г. е изрично посочено в НП. Това обстоятелство обаче не променя, а напротив потвърждава извода за неизпълнение на задължението по чл. 16, ал. 1 ЗПЗФИ в срок.

Законосъобразно с процесното НП на касатора са наложени отделни административни наказания за установените десет административни нарушения, на основание чл. 18 от ЗАНН, който предвижда, че когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

Относно наведените доводи в касационната жалба във връзка с вината и отговорността на дружеството, следва да се посочи, че с НП е наложена имуществена санкция, при която е налице обективна безвиновна отговорност на търговеца, в качеството му на задължено лице по чл. 16, ал. 1 от ЗПЗФИ. В тази връзка, доводите на касатора не следва да се обсъждат, тъй като е невъзможно да се изследва наличието на субективния елемент вина при административно нарушение, извършено от юридическо лице.

Законосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при

които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Законосъобразно СРС е приел, че в случая не намира приложение нормата на чл. 28 ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Нарушението по чл. 16, ал. 1 ЗПЗФИ се състои именно в неуведомяване на компетентния контролен орган КФН за сключени сделки с акции и е формално нарушение. Липсата на вредни последици не обосновава извод за малозначителност, с оглед значимостта на обществените отношения, уредени със Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.01.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1 състав по нахд № 17137/2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.